

РАСПОРЕД БОГУСЛУЖЕЊА

Свете Литургије у току седмице у 9:00 ујутро

Св. Литургија у недељу у 10:00 ујутро

Вечерње богослужење суботом у 5:00 увече

Вечерње богослужење уочи празника у 5:00 увече

РАСПОРЕД ПРЕДСТОЈЕЊИХ СЛУЖБИ

ЧЕТВРТАК- 18. Јануар - КРСТОВДАН

Св. Литургија са Великим Водоосвећењем у 9:00 (**Строги пост**)

Почетак освећења водице по домовима

ПЕТАК - 19. Јануар - СВ. БОГОЈАВЉЕЊЕ

Св. Литургија са Великим Водоосвећењем у 9:00

ПЕТАК - 19. Јануар - Вечерње Богослужење уочи

СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА у 5:00 увече (Освећење

Славских Колача)

СУБОТА - 20. Јануар - СВ. ЈОВАН КРСТИТЕЉ

Света Литургија и освећење Славских Колача у 8:00

НЕДЕЉА - 21. Јануар - Недеља по Богојављењу

Св. Литургија у 10:00

Поуке Светих Отаца

Слобода и зло

На питање како је постало зло? – Василије Велики одговара овако: оно је настало онако како настаје мрак када затвориш очи. Онај ко је створио око није крив што си ти зажмурио и што је за тебе наступила тама. Чему служи слобода? – Она служи томе да можеш да изабереш добро и да уживаш у блаженству, као Анђео и као човек, а не да само луташ по земљи као животиња, или да вегетираш као трава. (Св. Филарет Московски)

ЦРКВА СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ГЕОРГИЈА

905 E. Joliet Street, Schererville, Indiana 46375

канцеларија: 219-322-3355

Парохијски свештеник: Протојереј Радован Јаковљевић

мобилни: 847/219-2969; кућни: 219-515-2589

Email: fradovan@gmail.com

14. јануар 2024

Обрезање Господње; Св. Василије Велики

Апостол: 2 Тим. 4:5-8; Кол. 2:8-12

Јеванђеље: Матеј: 1:1-8; 2: 20-21, 40-52

ОБРЕЗАЊЕ ГОСПОДА И СПАСА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА; СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ВЕЛИКИ (НОВА ГОДИНА)

Обрезање Господње показује да је он примио на себе истинско тело људско. У осми дан по рођењу би Младенац божански донесен у храм и обрзан сходно закону постојећем у Израилу још од времена Аврамова. Том приликом надедоше му име Исус како је и благовестио архангел Гаврил Пресветој Деви. Старозаветно обрезање предображава новозаветно крштење. Обрезање Господа показује, да је Он примио на себе истинско тело људско а не привидно, како су доцније учили о Њему јеретици. Још је Господ обрзан и за то што је хтео да испуни сав закон, који је Он сам дао кроз пророке и праоце. Испунивши тај пропис законски Он га је заменио крштењем у цркви Својој. "Јер у Христу Исусу нити што помаже обрезање ни необрезање, него нова твар" (Гал. 6, 15), објављује апостол. (У црквеној служби овај Господњи празник нема ни предпразниства ни попразниства).

Празник Богојављење

БОГОЈАВЉЕЊЕ (грч: τα θεοφάνια, ή θεοφάνεια, ή ελιφάνεια του Θεού, τα φωτά - Теофанија, Елифанија), празник којим се прославља догађај који се десио непосредно након што је [Св. Јован Претеча крстио Исуса Христа](#) у реци [Јордану](#). Док је Исус излазио из воде, угледао је Св. Јован како се отворише небеса, и [Свети Дух](#) у облику голубице сиђе на Исуса Христа, и са неба се чу глас: "Ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи!" Овај тренутак представља објављивање Богочовска и јавно увођење Исуса Христа у [спаситељску](#) дужност. Слави се 6/19. јануара.

Христос на [иконама](#) обично стоји наг у [Јордану](#), Претеча на обали реке, једну руку држи на Христовој глави, другу уздигнуту. Са неба, у светлосном млазу, спушта се голуб у виду [Светог Духа](#). Са друге стране реке су [Анђели](#), носе Христову одећу. Испод Претече слика се персонификација реке Јордан у лику старца, који се клечећи осврће у страху, као побеђено паганство, а у рукама му је посуда из које извире вода ове реке.

Понекад се, као у [Грачаници](#), приказује како Христос стоји у води на вратима [пакла](#) и тиме се каже да је свети обред [Крштења](#) предуслов [спасења](#).

Историјат

У старини је постојао заједнички празник који је славио најважније догађаје у којима је откривено божанство Господа [Исуса Христа](#): [рођење](#), поклоњење мудраца, крштење у реци Јордану, чудо у Кани галилејској и чудесно храњење пет хиљада људи са пет хлебова. Празник се називао у множини - Богојављења, као што се и данас у [богослужбеним](#) песмама назива, а такође и празником Просвећења. Уочи овога празника [крштавали](#) су се оглашени и на тај начин просвећивали се Христовом духовном светлошћу. Ту светлост, приликом крштења симболизовали су мноштвом упалених свећа. Прво забележено празновање овог празника потиче из III века, у Египту, 6. јануара. Црква је 379. године почела одвојено празновати Рођење Христово ([Божић](#)) 25. децембра, као самостални празник. Тако је празновање Богојављења и даље остало 6. јануара, када се слави успомена на крштење Господа Исуса Христа.

Богојављенска вода

Прва забележена сведочанства о освећењу воде за крштење оглашених у поноћ овог празника имамо већ у IV веку. О свежини ове воде која се годинама чува и не поквари се, говори [Св. Јован Златоусти](#). По [Јерусалимском типикју](#), којим се руководи у своме богослужењу и [Српска Православна црква](#), вода се освећује два пута: Уочи Богојављења, у спомен [Јовановог](#) крштења, На сам дан празника после [заамвоне молитве](#). Освећење се врши у спомен Спаситељевог крштења којом приликом се свету открила тајна [Свете Тројице](#):

[Бог Отац](#) говорио је Сину са неба.

[Бог Син](#) се крштавао у реци [Јордану](#).

[Бог Свети Дух](#) сишао је приликом крштења на главу Бога Сина у облику голуба. Водоосвећење на навечерје Богојављења врши се у [храму](#), а на Богојављење изван храма, обично на реци, мору или извору воде. Богојављенска вода се чува у кућама преко целе године, узима се "на таште" као и [нафора](#). То је вода која се не квари, јер је [благослов](#) Божији ослободио последица греха; "оздрављена" је и иста је каква је била пре [прародитељског греха](#) и његових последица по природу. Назива се још и "великом агиазмом".

Све неопходне ствари у животу верника, Црква освећује речју и молитвом (1 Тим 4,5), кроз освећење Духом, у светости Духа и у вери истине (2 Сол 2,13), а призивом благослова Божијег на предмет освећења. Тако, на пример, у чину освећења куће или стана, свештеник молитвено призива Светога Духа да својом силом истера зле духове са тога места, трајно обележавајући то, сада Божије место, освећеним јелејом. Црквом се освећује и сва природа и све природне стихије: вода, ваздух, огањ и земља. Тиме се уподобљава и доводи у поновну хармонију целокупно наше окружење, кроз привођење Творцу, који силом Светога Духа поумерава поремећени природни поредак, изазван људским падом у грех.

Свети Теофан Затворник каже: „Сва благодат, која истиче од Бога, кроз Свети Крст, Свете Иконе, Свету Воду, мошти, овећени хлеб (артос, антидор, просфора) и друго, укључујући и Свету Причест Теломи Крвљу Христовом, имају силу за оне, који су се удостојили те благодати кроз покајничке молитве и покајање, смирење, служење другим људима, дела милосрђа и чињење других добрих хришћанских дела. Али, ако тога нема, онда та благодат није спасоносна, јер она не дејствује аутоматски, као талисман, и бескорисна је за нечастиве и оне који имају само обличје Хришћана (без добрих дела).“